

Kilder, eller dersom Hartkorn ikke udgør en passende Maalestok for Ejendommens Værdi, kan han ansættes til at betale efter Taksten for en højere Klasse, saafremt han i samlet Indtægt nærmest staar lige med dem, der henhøre til denne Klasse. Der tilstaas Jordemoderen 4 Kr. for dem, for hvem Betalingen udredes af Fattigvæsenet. Alle andre, saavel paa Landet som i Købstæderne, dog ikke i København, skulle betale efter Taksten for den Klasse, med hvilken den paagældende nærmest staar lige i Indtægt. I Tilfælde af Tvist om Betalingens Størrelse afgøres Spørgsmaalet af Amtmanden.

Er en Jordemoder ikke Distriktsjordemoder, kan hun, inden hun kaldes til Fødselen, betinge sig en højere Betaling end den takstmæssige som Vilkaar for at betjene den fødende.

Den Distriktsjordemødrene tidligere indrømmede Ret til, naar en anden Jordemoder benyttes til at udføre en Forretning i Distriktet, at erholde en Del af Betalingen for denne, er ophævet.

Den en Jordemoder tilkommende takstmæssige Betaling kan forlanges inddrevet ved Udpantning.

I København gælder Taksten ikke, og Jordemoderen kan, naar ingen Overenskomst om Betaling forinden har fundet Sted, af den enkelte kræve den samme Betaling, som hun for den samme Forretning plejer at erholde af Personer under lige Livsvilkaar. Det samme gælder overalt i Landet med Hensyn til Udførelsen af de Jordemoderforretninger, for hvilke der ikke er sat nogen Takst.

Noget mere forældet kan vel vanskelig tænkes, i Særdeleshed naar man betænker det Ansvar, der er lagt i Jordemoderens Hænder, og endda er Instruksen gennemset og ændret i 1896 under Justitsminister Rump.

Det er at haabe, at disse Meddelelser vil bidrage til at oplyse Kvinderne om, at de har en Klasse Medsøstre, for hvem der hidtil ikke er gjort ret meget, og, at de hver især i deres Kreds vil søge at interessere de Mænd, der sidder paa Tinge, for Sagen, naar en Gang, om forhaabentlig inden ret længe, Andragendet om Jordemoderkaarenes Forbedring kommer for.

For Øjeblikket hviler det i Medicinalkommissionen, hvortil det sendtes i 1908—09 af daværende Justitsminister Høgsbro,

efter at være indgivet til ham. I Vinteren 1905—06 forelagdes det samme i Rigsdagen, men blev fuldstændig afvist af den daværende Justitsminister Alberti.

*Anna Hansen,*

Formand for Jordemoderforeningen i København af 1893.

## Indgivet Andragende.

Det i sidste Nr. omtalte Andragende, som D. K. indgav til Kultusministeren den 24. Febr., lød som følger:

### Kvinders Valgbarhed til Skolekommissionen.

Dansk Kvindesamfund tillader sig her ved at andrage det høje Ministerium om, at der i § 15 i »Lov om forskellige Forhold vedrørende Folkeskolen« foretages den Ændring, at Ordet »Enker« ombyttes med Ordet »Kvinder«.

Dette Andragende fremkommer særlig i Anledning af, at det høje Ministerium har besvaret en Forespørgsel om Kvinders Valgbarhed til Skolekommissioner derhen, at Kvinder kun kan anses for valgbare, naar de enten er Medlemmer af de kommunale Raad eller er Enker med skolepligtige Børn. Da Kvinderne ved Lov af 20. April 1908 i kommunal Henseende er blevet ligestillet med Mænd, og derved som Medlemmer af de kommunale Raad har faaet Adgang til at være Medlemmer af Skolekommissionen, uanset om de er Enker med skolepligtige Børn eller ej, forekommer det os unaturligt og uretfærdigt at opretholde en Bestemmelse, der udelukker Kvinder i Almindelighed fra at være Skolekommissionsmedlemmer.

Ministeren lovede at oversende Andragendet til Kommissionen af 11. Decbr. ang. Folkeskolens Tilsyn m. m.